

JEZDECTWO (1) *sb n*

N sg jezdectwo.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Sprawność jeździecka: Apud quos venandi et equitandi laus viget, V których zá nąwziętą [!] chwale bywa poczitano myśliwstwo y yezdectwo álbo v których pierwszą wziętość ma ten który [...] koniem dobrze toczy. *Mącz* 495d.

TK